

בס"ד יד' טבת ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16:19
 צאת השבת - 17:11
 רבנו תם - 17:41
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1087
 @ ביום שני תחילת "שובביים"
 @ ביום שישי כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולת ר' **יעקב אביחצירא** זצ"ל
 זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "ויוקרבו ימי"
 (מלכים א' ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30
מענייני הפרשה:

פרשת ויחי

חזק חזק וזתחזק

- ← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים."
- ← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
- ← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו ליי."
- ← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
- ← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
- ← יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נותר להם שנאה וטינה והכל מהקב"ה.
- ← בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

ויחי בגימטריא 34, שעיקר חייו של יעקב היה כשהיה יחד עם יוסף, 17 שנים לפני שמכרוהו, ובמצרים עוד 17 שנים, ביחד 34.

ויעני ישראל כבדו מזקן
 חז"ל אומרים (יומא כח): אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר "ואברהם זקן בא בימים", יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר "ויהי כי זקן יצחק", יעקב אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר "ויעני ישראל כבדו מזקן". ומפרש הריטב"א, משום דאין זקן אלא זה שקנה חכמה.

"בך יברך ישראל ישימך"
 שואל הבאר יוסף מה הלשון בך? ומתרץ שהכוונה בך ליוסף שממנו נוכל ללמוד שהגם שהיה בשפל המדרגה בכל זאת נתעלה ברום המעלה, כך כל אב יכול לברך את בנו בכל מצב שהוא שיוכל לעלות ברום המעלות.

"בחרבי ובקשיתי"
 פירוש בתפילה ובבקשה. חרב פוגעת מיד, קשת פוגעת רק אח"כ, כך בתפילה לפעמים נענים מיד, ולפעמים נענים לאחר זמן.

"האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים"
 אומרים המפרשים שבא בזה ללמד אותנו שלפני הקץ אנו צריכים להתאגד ולהתאחד וזה יקרב את משח צדקנו, וזה הפירוש "באחרית הימים".

פנות הניבים והפחגמים
"אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה"
 אדם רגיל לבדוק בכיסו בכל עת ובכל זמן, ומשום כך יודע הוא אם המעות שהיו בו נמצאות עדיין או לא. כתוצאה מכך: המוצא מעות מפוזרות שאין בהן סימן, הרי הן של מוצאן, ואין כאן יאוש שלא מדעת, שכן "אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה", וכשזה מוצאן, בוודאי כבר ידעו הבעלים שאבדו מהם המעות, והואיל ואין בהם סימן, הרי הן בחזקת שנתיאשו הבעלים מהן. (בבא מציעא כו:)

הסירו מכתש מזרח עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

נטילת ידיים לאחר תספורת

שאלה: האם יש חיוב ליטול ידיים במים לאחר תספורת או לאחר גילוח הזקן?

תשובה: בדברי רבותינו מפורש מי הם הצריכים ליטול ידיהם במים. ומרן השלחן ערוך (סימן ד) כתב בתוך דבריו בזה הלשון: "אלו דברים הצריכים נטילה במים: הקס מהמיטה, והיוצא מבית הכסא ומבית המרחץ, והנוטל צפרניו, והחולץ מנעליו, והנוגע ברגליו, והחופף ראשו (כלומר, מגרד ומחטט בין שערות ראשו), ויש אומרים אף ההולך בין המתים". ובסעיף שלאחר מכן (סעיף יט), הוסיף מרן, שגם המגלח שיערותיו צריך ליטול ידיו. (ומקור הדברים בפסחים קיב.)

אין חילוק בין המספר למסתפר, ובין איש לאשה ומכאן שמי שמספר את שערות ראשו, עליו ליטול ידיו לאחר מכן. וכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (הכ"מ), בתשובה שנדפסה בספר ילקוט יוסף (סימן ד עמוד תו), שאין חילוק בזה בין המסתפר בעצמו, לבין מי שסיפרו אותו אחרים. שבכל אופן צריך ליטול ידיו לאחר מכן. וכן פשוט שאין בזה חילוק בין איש לאשה, ששניהם צריכים ליטול ידיהם לאחר שסיפרו שערות ראשם. וכן לאחר שסיפרו את שערות ראשו של אדם אחר.

תספורת לילד קטן "חלאקה"

וכתבו גדולי הפוסקים בזמנינו (ראה בילקוט יוסף שם), שמי שסיפר שערות ראשו של ילד קטן, ולא נגע ממש בראשו, אלא רק בשערותיו, כפי שיש נוהגים שגוזרים מעט שיער כשהילד מגיע לגיל שלוש שנים, אין זה בכלל תספורת שחייב ליטול ידיו לאחריה.

המגלח שיער זקנו

המגלח שיער זקנו (באופן המותר על פי ההלכה), יש אומרים שאינו חייב ליטול את ידיו אחר כך. כי כוונת רבותינו "המגלח" היא רק לשערות הראש, שבהם שיך ענין רוח רעה, וגם ענין של נקיות הידיים לאחר תספורת, מה שאין כן בשיער הזקן. וכן היה מורה הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל. וכן הביאו בשמו בספר אור לציון (ח"ב סימן מד. וראה בילקוט יוסף עמוד תז, שכתב להקל בזה למי שרגיל תמיד לגלח זקנו).

ולסיכום: המסתפר צריך ליטול ידיו במים לכל הפחות פעם אחת. (עיין בהלכה ברורה ח"א עמ' צה). והמגלח זקנו, אינו צריך ליטול ידיו.

נטילת ידיים על מעט לחם

שאלה: בחתונה שהשתתפתי, לפני החופה, אחד המשתתפים טעם מעט לחם עם סלט, ללא נטילת ידיים. ואמר שהוא עושה כן על פי ההלכה. האם הוא עשה כדיו?

תשובה: מצוה מדברי סופרים (כלומר, תקנת חכמים), ליטול את הידיים לפני סעודה שאוכל בה פת.

מרן החיד"א בספר ברכי יוסף (סי"ד) הביא בשם הרשב"ץ שכתב בפירוש כדברי הרוקח, שכל שאוכל פחות מכזית פת, אינו צריך ליטול את ידיו. ודחה את כל קושיות האחרונים על מרן הבית יוסף.

וכתב מרן הבית יוסף בשם הרוקח, שעל פת פחות מכזית, כלומר, פחות מעשרים ושבעה גרם, אין צריך נטילת ידיים והביא ראיות לדבריו מהתלמוד.

ולכן העיקר להלכה, שמי שאוכל פחות מכזית פת, כלומר, פחות מעשרים ושבעה גרם פת, אינו חייב ליטול ידיו. וכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בספרו הליכות עולם חלק ראשון (עמוד שטז).

מכל מלמד השכלתי

"וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה"

הקשה מרן הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצ"ל **וכי יעקב אבינו לא הכיר את נכדיו - בניו של יוסף? ומדוע שאל מי אלה...? ותירץ כך:** כשכבא יעקב לברך את שני בניו של יוסף נסתלקה ממנו רוח הקודש, מפני שעתידים לצאת רשעים מזרעם, וזה נרמז בפסוק: "וירא ישראל את בני יוסף". **"בני"** - הוא ראשי תיבות: זרעם בן נבט, וגם ראשי תיבות: יהוא בן נמשי - שהיו שניהם רשעים ויצאו מזרעם, ולכן שאל יעקב: "מי אלה"? כלומר הרשעים האלה שיצאו מזרעם. ויוסף השיב לאביו (מח, ט): "בני הם אשר נתן לי אלקים...". **"בני"** - הוא ראשי תיבות - יהושע בן נון, ונתכווין יוסף לרמוז לאביו, מדוע אתה מביט דוקא על הרשעים שיצאו מהם ולא על הצדיקים שיצאו מהם, וכששמע כך יעקב מיד נתרצה ואמר "קחם נא אלי ואברכם".

ליצד מדמה יעקב אבינו את בנו "חמור"!

"יעישר זומר גרם רובץ בין הנושפתיים"

הדימוי לחמור נובע מכך שחמור יכול לנוח עם משאו, מה שאין כן אצל סוס שכדי לנוח חייבים לפרוק מעליו את המשא.

כך גם ההבדל בין תורת ישראל לזו של הגוי: היהודי לא מפרק מעצמו את התורה כדי לעשות דברים אחרים! לכן אמרו חז"ל: "חכמה בגויים תאמין, תורה בגויים אל תאמין!" בחכמה שיך לומר מעשים לחוד וחכמה לחוד, אבל תורה היא מלשון הוראה, וחייב להיות האדם מלווה בתורה בכל משאו ומתנו.

סיפור נפלא להבנת ההבדל: רב אחד ראה יהודי שרץ בשוק למסחרו. קרא לו ואמר: "מה זה? מה הבהילות לכסף?! מה אתה גוי?!..."

היהודי מהלחץ זרק את הכסף על הארץ וירק עליו... הרב גער בו: "מה אתה עושה? כסף זורקים לארץ?! וציווה שירים אותו מיד!

היהודי נבוך - ושאל: "לא הבנתי... רבי מה עלי לעשות?!" הרב סיפר לו על שני חברים שחלמו על התבואה בשנה הבאה, כל מי שיאכל ממנה ישתגע! הם קמו בלחץ ושחו איש לרעהו את דבר החלום והנה הוא נכון...

לא ידעו הם מה לעשות, פנו והלכו לחכם. אמר להם החכם: "גם אני חלמתי כך ולכן תאכלו גם אתם מן התבואה!"

הסתכלו השניים בפליאה האחד על השני כשואלים והלא גם אנחנו נשתגע?!... ראה זאת החכם והמשיך בדבריו: "אבל לפני כן תעשו קשר בחגורה, וזה ייתן לכם יתרון על פני האחרים שלפחות תדעו שאתם משוגעים, מה שהאחרים לא ידעו..." כן הוא היהודי רץ אחרי הבל של העולם הזה אבל הוא יודע שזה לא התכלית אלא רק אמצעי כדי לקיים רצון הבורא.

זכות אמה: לא יכול להיות שדווקא ביום רביעי!

יהודי מבוגר לקה בנגיף הקורונה החל לחוש קשיי נשימה עד כדי חנק, הזמין אמבולנס שמיהר לפנותו לבית החולים. שם חובר למכשיר סטורציה, הבודק את רמת החמצן בדם, וכשהתברר שהנתונים מדאיגים, חיברו אותו למחולל חמצן שסייע לו בנשימה. למרבה החרדה, מצבו הוסיף להידרדר. מכשיר הסטורציה הוסיף לדווח על ירידה בנתונים והוא הולך ומתקשה לנשום.

הרופאים העבירו אותו למחלקת טיפול נמרץ, ושם היטיב להבין עד כמה מצבו חמור. מימינו נפטר יהודי, משמאלו יהודי אחר מורדם ומונשם מזה שבועות, מולו יהודי נוסף שוכב מחוסר תזוזה. כשהועבר לשם הבין כי הוא זקוק לרחמי שמים מרובים כדי לצאת מהמחלקה הזו חי ונושם על שתי רגליו.

את אשר יגור ממנו בא. היה זה ביום שלישי בלילה, את השיחה הזו לא ישכח כל ימיו. שני רופאים רחמניים הושיטו לו טפסי הסכמה להרדמה והנשמה.

הוא הביט בטפסים הללו ובהרף עין הבין את המשמעות: קיים סיכוי לא מבוטל שחתימה על המסמכים הללו היא בעצם חתימת מסכת חייו. רבים מידי שהורדמו והונשמו לא שבו לבריאותם, ולמעשה לא שבו בכלל. אולם הוא החליט כי עשה הכל כדי לבקש לדחות את רוע הגזירה. בעיני רוחו עבר תסריטי אימה, לפיהם הוא כבר לא יוכל לקום ממיטתו. למעשה, אף להיפרד מבני משפחתו לא יוכל, שכן הוא מאושפז במחלקה מבודדת, יתכן שברגע בו יורדם ויונשם, ייפרד מהעולם לנצח.

הוא ביקש הסברים מהרופאים ואילו בסבלנות והבנה ראוים לשבח הסבירו לו את מצבו. הוא מתקשה לנשום בכוחות עצמו. מטרת ההנשמה היא לאפשר לו להמשיך לנשום, אולי בחלוף זמן גופו יתגבר על הנגיף והוא ישוב לאיתנו. הם הבינו את חששותיו, נענו לתחינתו והודיעוהו באופן סופי כי ניתן להמתין עוד כחצי יממה. אם מצבו לא ישתפר בשתיים עשרה השעות הקרובות, אין מנוס מהרדמה והנשמה, תהיינה השלכותיה אשר תהיינה.

הם עזבו את מיטתו, והוא נותר שקוע במחשבות. 'שתי עשרה שעות חיים אחרונות', הרהר, 'זה כל מה שיש לי'. להתקשר למשפחתו אינו יכול, אין סביבו איש רק מחלקה על מאושפזיה, מכשירים מצפצפים ורופאים עטויי לבן. המצב מסוכן עד כדי קריטי.

מה עוד הוא יכול לעשות?

הוא הרהר במה שיקרה מחר בבוקר, כשיבואו הרופאים. אין כל יסוד סביר להניח שמצבו ישתפר באופן משמעותי, משמע כל הסיכויים מובילים לכך שמחר, יום רביעי בבוקר, הוא יורדם ויונשם!

ואז, זה היכה בו בכרך, מחר הוא יום רביעי, יום רביעי! עיניו התמלאו דמעות, והוא פנה בתחינה נרגשת, באלם קול ובלב הולם, לנשמת אמו ע"ה מנוחה עדן. 'אמא, מחר זה יום רביעי. את יודעת מה זה יום רביעי עבורי? מה הייתי עושה ביום הזה? מה היה תוכנו של יום רביעי. אמא? תגשי בבקשה לכיסא הכבוד ותקרעי שערי שמים, לא יכול להיות שדווקא ביום רביעי אני אחתום על הרדמה והנשמה. 'לא ביום רביעי'.

כשגופו מתנועע קלות, ככל יכולתו, כשליבו נרגש והומה בסערת רגשות, נזכר מה היה יום רביעי. זה היה היום בו היה סועד את אמו ע"ה, שהיתה משותקת לאורך עשרות שנים. הילדים שנישאו ערכו תזונות, ובמסגרתה כל ילד קיבל יום- בו היתה לו הזכות לשהות לצד אמו הסובלת, ולשרת אותה בנאמנות ובמסירות. היום שלו היה יום רביעי. בכל יום רביעי היה משכים קום, מתפלל ונושע

מביתו בבית שמש למודיעין עילית- מקום מגורי הוריו את כל היום העביר עם אמו. תחילה הכין לה קפה, אחר כך הוציא אותה לטיול- מה שהצריך התארגנות לא פשוטה. אחר כך היה עורך עמה קניות, משוחח איתה בנעימות, מכין לה מזון- וגם מאכיל אותה. יום שלם העביר במחיצתה, מכבדה בכל ליבו.

זה היה 'היום שלו' במשך עשרה שנה! עשרים שנה היה נוסע לאימו, ומשרת אותה במשך שתיים עשרה שעות רצופות. עשרים שנה- בחורף, בקיץ, כשהיה לו כח וכשאלו כוחותיו, בימי שגרה ובימי סערה היה עוזב הכל, משאיר דאגות, טרדות, פרנסה ושאר משימות מאחור, ומכבד את אמא.

ואז לחש בהרהור מעומק מחלקת טיפול נמרץ. "את מיטב ימי הרביעי בחיי נתתי עבורך, אמא, אל תתני שינשימו אותי ביום רביעי". וכשעיניו זולגות דמעות, אזלו כוחותיו והוא נרדם.

בשש בבוקר התעורר למראה שני רופאים הגוהרים מעליו ובוחנים ביסודיות את המכשירים הצמודים אליו. הם היו מכוסים מכף רגל ועד ראש, מבע פניהם לא ניכר מבעד למסיכה ולשקף שעטו על פניהם, אולם די היה להביט בעיניהם כדי לראות מבט של פליאה והשתוממות. הם ניתקו ושבו וחיברו אותו למכשיר הסטורציה, ועדיין לא נרגעו- עד שהביאו עוד שני מכשירים אחרים כדי לבדוק אם זה יתכן.

"לא יודע איך זה קרה", אמר אחד מהם לפתע, "אבל במהלך הלילה נתוני החמצן בדמך זינקו בשתיים עשרה נקודות. כלומר, אתה נושם די בסדר בכוחות עצמך. לא מבין איך...". עוד כמה דקות של התייעצות, ואז החליטו הרופאים כי יישאר להשגחה קצרה, ולאחר מכן אם ההסתבה תימשך- יועבר למחלקה הרגילה.

אין לו עוד צורך בטיפול נמרץ. עוד כמה ימים חלפו, ועד יום רביעי הבא הוא כבר שוחרר לביתו. עדיין זקוק למחולל חמצן מידי פעם במשך היום, אבל מצבו יציב, הוא נושם היטב, ולאט לאט שב לאיתנו.

כל זה קרה ביום רביעי בבוקר.

היום אותו מסר לאמו, היום בו התמסר לכיבוד הורים. באור ליום רביעי הפיל תחינתו, וכנראה שאמו במקומה בנוני מרומים פעלה את שפעלה כדי שבנה לא יהפוך למורדם ומונשם ביום רביעי, היום אותו הקריב למענה במסירות נאצלה.

סיפור מפעים זה, המוכר לנו ממקור נאמן ואף התפרסם בכמה כתבי עת, מאיר עיניים ומלמד: כיבוד הורים הוא לא בהכרח מצוה קלה. לפעמים הוא דורש מסירות גדולה, הקרבה של שעות רבות, טרחה מרובה. אבל במידה כפולה ומכופלת, כיבוד הורים הוא דרך נעלמת לפתוח שערי שמים, כלי רב עוצמה לעורר רחמים, להשפיע ישועות.

אחים יקרים, לכולנו יש הורים. מי שזכו והוריהם בחיים, נכוננו להם מאות הזדמנויות לכבדם ולהוקירם. כל שיחת טלפון משמחת, כל ביקור משובב לב, קניות עבורם, סידור טכני, הסעתם ממקום למקום, כל צורך שהוא. גם מי שהוריו כבר אינם בחיים, יכול לזכותם בזכויות נצח, בהנצחתם, בצדקה לעילוי נשמתם, בהקדשת מעשה טוב לזכרם.

הבה נכבד הורים מכל הלב, נשוש על כל הזדמנות, נמלא כל בבקשה בשמחה, נעשה הכל כדי להיטיב עמם ולגמול עימם חסד. נזכור, כי על כל זה התורה הקדושה הבטיחה לנו: "למען ייטב לך" - כיבוד הורים משפיע עלינו שפע טובה וברכה. (א' סתיו מתוך המודיע)

שובבי"ם ה"ת

ראשי תבות של שמות הפרשיות ש'מות ו'ארא ב'א ב'שלח ייתרו מ'שפטים ת'רומה ת'צוה. בשנת העיבור רגילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' בשבוע שקשורין הפרשיות האלה. לפי השנה ארכה ויש יותר מחצי שנה בין בה"ב שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (ע"י מטה משה בשם מהר"ש).

יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שובבי"ם** ובשנה מעוברת מוסיפין **ת"ת** (מג"א ס"י תרפ"ה סוף). ונבחרו הפרשיות **שובבי"ם ת"ת** לפי שבהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ות"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו:

בפרשת שמות יתבאר עניין הגלות וסגופים וימרוו חייהם וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכוך והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת. **פרשת בא** עניין העבודה.

פרשת בשלח עניין התפילה. **פרשת יתרו** מתן תורה.

פרשת משפטים דינים, **פרשת תרומה** נדבת הלב בצדקה **פרשת תצוה** בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (שלי"ה ש"י ע"ב).

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

יש פתרון טוב וחינוכי להיות הורה טוב (המשך)

כדי להיות שלם עם ההחלטה להיות הורה, צריך לייצר כמה שיותר הזדמנויות למגע עם הילד. לפגוש את הילד, את הקשיים שלו ואת ההתמודדויות שלו. הורה שלא בוחר להיות הורה, מנסה כמה שיותר להשתיק את הבעיות, ואז הוא לא חותר למגע עם הילד."

"הורה שבוחר להיות הורה, כשהוא פוגש קשיים, משברים והתמודדויות עם הילד, הוא לא רואה את זה כבעיות חינוכיות אלא הזדמנויות חינוכיות. לדוגמה: שעת שינה מאוחרת מדי או שעות מסך מרובות, זו הזדמנות להגיד לעצמך: "הנה יש לי הזדמנות להגיע למפגש עם הילד, איזה יופי של הזדמנות". מתוך הבעיה החינוכית, אני יכול להיפגש עם הילד ולהתחיל לדבר איתו. לחתור למגע, לפגוש אותו. זו הסמכות שלך כהורה". ההבנה הזו של חתירה למגע, היא שינוי תודעתי משמעותי לכל אורך הדרך. תזכור, ככל שאתה בוחר יותר להיות הורה ואתה חזק בעמדה שלך, מבין שזו אחריותך לחנך ולהיות הורה, אז אתה לא נבהל ולא מגיב ממקום הישרדותי ומלחץ.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרב מוצאי שבת הרחוק יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקליים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

סוכת אה"ת

לעילוי בן אנה שיצליח בכל דרכיו ומעשיו. יזכה לרפואה שלמה ולשנים רבות טובות ונעימות. ברכה והצלחה לאנת בת דינה שתזכה עוד השנה לזיווג הגון מפורש נשמתה הטוהרה

סוכת אה"ת

נפתח שיעור חדש מרתק ומעניין לנשים "לחיות את הפרשה" בע"ה ביום שלישי יז' טבת בשעה 19:30 ביה"כ "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, בינה לימוד על העבודה הפנימית מתוך הפרשה מרים-חן 052-4773533

סוכת אה"ת

לתרומת ודין יצחק-פור על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופריסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולע"י דוד יעקובי בן יהודה ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבביום

ליצחק ורבקה מורנו יעקב-צבי עדה ושמימיה סגן-דתי לנישואי אליה-יצחק עם הודיה יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"

כל הישועות והברכות

ליגאל יעל לדיאן שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדש שיתברכו ברפואה שלמה, בפרנסה טובה, שיתמלאו משאלותם לטובה הצלחה למאור והויטל וילדיהם וזיווג הגון להודיה-רחל ועילית זיוונו כל אלעד. וברכה לעמית ומיית

מזל טוב ואיחולים לבביום

לרפי והנה לנג'אל מושיה וטלי חסן לנישואי דיאל עם יפית יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלמה

אסתר אהרני גוהר ויוסף בן ביבי הקב"ה ישלח להם רפואה שלמה מזר ומרפא רפואת הנפש ורפואת הגוף וירוו נחת מיוצאי חלציהם

פנים ושרה יעקובי

שיברכו בעליו ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יארח הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופריסה טובה לשנים רבות וירוו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לשיושנה ז' שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואה והצלחת כל ילדיה ופריסה לרפואה שלמה, אושר ופריסה טובה ויתגמלו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וניניו ותרוה מכללם נחת ושלוה

סוכת אה"ת

אשר וטל אריאמי להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לאשר ותמו אחוק שירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

לע"י הצנועה והענוה

ליזה עובדיה בת סעדודה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצדיק והענוה

דוד יעקובי בן יהודה וציפורה ז"ל יום שלישי 15:00 בבית העלמין ברכות, מנחה, דברי תורה וערבית בעורא הסופר

לע"י הצנועה והענוה

שרה כהן אהרני בת פרי ואברהם ז"ל יח' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

מרדכי אהרני בן שלמה ושרה שיחיו השבת די' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

סוכת אה"ת

ש"ר ועלבר כהן להולדת הבת ניי יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולא, ונבד לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לשמון וכזכי שראלי ואיתו ויליה כהן נחת ושלוה

לע"י הצנועה והענוה

זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

זרי כהן-זדה בת רחל ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

רחל ולמשפחת כהן היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה אליעזר כהן בן לאה מן השמיים נתחמו ולא תדעו עוד צער

לע"י הצנועה והענוה

מרגלית שמואליא בת שושנה ז"ל יט' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה